

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/23/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120011117
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7120011117.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovej a Ing. JUDr. Milana Husťáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. apríla 2022, v trestnej veci proti A. Z., obžalovaného pre pokračovací zločin úverového podvodu podľa § 222 ods.1, ods.4 Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 10.11.2021 sp.zn. 5T/29/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. e), ods.2 Tr.por. zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. obžalovanému A. Z., nar. X.X.XXXX v E., trvale bytom E., U. B.. XX, adresa na doručovanie F. XX, (u S. D.), podľa § 222 ods.4 Tr.zák., v spojení s § 38 ods.2, ods.3, § 36 písm. l) a § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Tr.zák. per analógiám ukladá trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 48 ods.2 písm. a) Tr.zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Inak napadnutý rozsudok ostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice I sp.zn. 5T/29/2020 zo dňa 10.11.2021 bol obžalovaný A. Z. uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods.1, ods.4 Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

1) Z. Z. Z., N. Z. a B. U. pod zámienkou pomoci pri získaní úverového produktu pre obvineného A. Z., ktorého činnosť pri jeho získavaní priamo riadili a tomuto k jeho získaniu zabezpečili potrebné listinné dokumenty požiadali dňa 26.11.2013 v E. v pobočke K. K., a.s. so sídlom v C., ul. R. č. XX o poskytnutie spotrebného úveru na čokoľvek vo výške 20.000,- €, kde k žiadosti o úver vedome a účelovo predložili nepravdivé listinné dokumenty, ktoré mu predtým zabezpečili a to pracovnú zmluvu zamestnávateľa J. U., s.r.o so sídlom v S., ul. F. č. XXX/X zo dňa 31.05.2010 na meno A. Z., potvrdenie o výške príjmu zamestnávateľa J. U., s.r.o. zo dňa 22.11.2013 na meno A. Z., výplatné pásky zamestnávateľa Q., K. na meno A. Z. a výpis z účtu U. K. ul. X. č. XX za obdobie mesiacov september a október 2013 s poukazovanou mzdou od spoločnosti J., K. a to aj, napriek tomu, že z vyjadrenia U. K. B.. vyplýva, že A. Z. v tejto nikdy nemal vedený žiaden účet, na základe ktorých A. Z. podpísal úverovú zmluvu, a tomuto bol dňa 27.11.2013 poskytnutý spotrebný úver vo výške 6.000,- € vedený pod zmluvou č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý však v zmysle úverovej zmluvy nesplácal, pričom finančné prostriedky získané týmto úverom použil A. Z. na presne nezistené účely, čím takto svojim konaním spôsobil spoločnosti S. K. so

sídlom v C., ul. E. č. X, ktorej bola zo strany K. K. a. s. pohľadávka voči A. Z. dňa 07.12.2016 postúpená škodu vo výške 8.598,60,-€,

2) Z. Z. Z., N. Z. a B. U. pod zámienkou pomoci pri získaní úverového produktu pre obvineného A. Z., ktorého činnosť pri jeho získavaní priamo riadili a tomuto k jeho získaniu zabezpečili potrebné listinné dokumenty požiadali v presne nezistený deň v E. v pobočke U., B.. so sídlom v C., ul. Z. č. XX o poskytnutie spotrebného úveru, kde A. Z. podpísal úverovú zmluvu, na základe ktorej bol tento dňa 22.01.2014 pod č. XXXXXXXXXXXX vo výške 15.000,- € poskytnutý, pričom k žiadosti o úver vedome a účelovo predložili nepravdivé listinné dokumenty, ktoré mu predtým zabezpečili a to pracovnú zmluvu so spoločnosťou M., s.r.o. so sídlom v M., ul. K. č. XXX, U. na meno A. Z. datovanú 31.08.2011 a výpis z účtu E. C., B.. na meno A. Z. za obdobie mesiacov október až december 2013 s vyznačeným vkladom spoločnosti M., K. a to napriek tomu, že v spoločnosti M., K.. nikdy nepracoval a v E. C., B.. nikdy účet vedený nemal, ktorý však v zmysle úverovej zmluvy nesplácal, pričom finančné prostriedky získané týmto úverom si spoločne rozdelili v presne nezistenom pomere, čím takto svojim konaním spôsobil U., B.. škodu vo výške 21.505,87,- €.

Za to bol obžalovanému A. Z. uložený podľa § 222 ods. 4 Tr. zákona v spojení s § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. l) a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona per analógiám trest odňatia slobody vo výmere 40 (štyridsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkonu trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodené spoločnosti, P. K. s.r.o., so sídlom v C., ul. Z. XX, P.: XX XXX XXX a U., a.s. so sídlom v C., ul. Z. č. XX, P.: XX XXX XXX, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný A. Z., ktoré písomne odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. V písomných dôvodoch odvolania navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok prvostupňového súdu, a to vo výroku o uloženom treste a aby vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie prvostupňovému súdu, prípadne aby sám rozhodol a pri rozhodovaní o treste v zmysle ustanovenia § 39 Tr. zák. uložil mu trest pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby a výkon takto uloženého trestu aby podmiennečne odložil na primeranú skúšobnú dobu.

Prvostupňový súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu nezobral do úvahy všetky relevantné argumenty a okolnosti, na podklade ktorých žiadal, aby mu bol pri použití § 39 Tr. zák. mimoriadne znížený trest odňatia slobody, a to tak aby mu mohol byť uložený podmiennečný trest s prípadnou dlhšou skúšobnou dobou podmiennečného odsúdenia.

Prvostupňový súd vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatel'a síce znížil trest podľa § 39 ods.2 písm. d/, ods.4 Tr. zák., ale pri svojom rozhodovaní nezohľadnil ďalšie jeho pomery, na ktoré poukazoval a podľa jeho názoru nič mu nebránilo, znížiť mu trest na hranicu troch rokov, kde by mu už bolo možné uložiť podmiennečný trest, keďže táto hranica bola prevýšená len o štyri mesiace, pričom vzhľadom na jeho pomery mohol súd ísť pod túto hranicu a uložiť mu podmiennečný trest.

Obžalovaný ďalej poukázal, že od spáchania skutku už ubehla dlhá doba, viac ako osem rokov, teda ide o nízku spoločenskú nebezpečnosť jeho konania. Počas celej doby nemal ďalšie iné protiprávne konanie ani stíhanie, priznal sa ku skutku, taktiež poukázal na to, že nemal z trestnej činnosti žiaden zisk ani prospech a nepodmienečný trest v tomto prípade pre jeho osobu sa mu zdá neprímerane prísny a aj pri celkovej škode, ktorá bola stanovená je zákon v tomto smere neprímerane tvrdý a práve táto tvrdosť zákona sa pri použití § 39 Tr. zák. dá odstrániť.

Záverom obžalovaný poukázal, že si našiel prácu, predtým sa nevedel zamestnať, pričom má syna na invalidnom dôchodku, ktorý má dve maloleté deti a ktorým práve týmto, že môže pracovať, finančne pomáha.

Pokiaľ by mu bol uložený trest s podmieneným odkladom, tak by to malo pre neho väčší výchovný význam ako nepodmienený trest odňatia slobody, keďže nepodmienený trest má slúžiť hlavne na prevýchovu páchatel'a.

Na podklade odvolania obžalovaného krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozsudku a konania mu predchádzajúceho na podklade odvolania obžalovaného, ktoré bolo podané v jeho prospech a ktorým sa domáhal uloženia miernejšieho trestu, odvolací súd zistil, že rozhodnutie o vine obžalovaného bolo založené na jeho priznaní viny, teda obžalovaný urobil vyhlásenie o vine a toto vyhlásenie bolo zákonným postupom zo strany súdu prijaté. V tomto rozsahu ani odvolací súd nezistil žiadne také pochybenie okresného súdu, ktoré by mohlo zakladať podanie dovolania, teda mimoriadneho opravného prostriedku.

Podľa ustálenej súdnej praxe v prípade ak súd prijme vyhlásenie obžalovaného o vine v takomto prípade v zmysle ustanovenia podľa § 39 ods.2 písm. d/, ods.4 Tr. zák., je možné pri rozhodovaní o treste, uložiť obžalovanému znížený trest pod zákonom stanovenú trestu sadzbu. Napokon v teraz preskúmvanej trestnej veci obžalovaného okresný súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu už aplikoval dobrodenie zákona a uložil obžalovanému trest odňatia slobody pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu. Pri zločine úverového podvodu podľa § 222 ods.1, ods.4 Tr.zák., z ktorého spáchania bol obžalovaný uznaný za vinného, zákonodarcom je stanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody v rozpätí päť až dvanásť rokov.

Odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného doplnil dokazovanie, a to vyžiadanim správy ohľadne aktuálneho hodnotenia jeho osoby, pričom z vyžiadanej správy zistil, že obžalovaný sa síce zamestnal, ale v práci nepodáva také výkony, ako sa to snažil odvolaciemu súdu na svoju obhajobu uviesť. Práve naopak, pri práci musí byť neustále kontrolovaný, zárobok spravidla použije na alkohol a cigarety. Nezaujíma sa čo bude zajtra, vedie život bezdomovca a pomocnú ruku našiel u starostu obce, ktorý mu poskytol ubytovanie a stravu, nakoľko nemá kam ísť, nevlastní žiaden majetok.

Doplnením dokazovania odvolacím súdom, a to v rozsahu overenia obhajobných argumentov uvádzaných v odvolaní obžalovaným, na podklade ktorých by bolo možné uvažovať o uložení trestu, ktorého výkon by nebol spojený s obmedzením jeho osobnej slobody, odvolací súd dospel k záveru, že prichádza do úvahy uloženie miernejšieho trestu, než ako bol uložený okresným súdom, ale aj napriek odstupe času, ktorý uplynul od spáchania trestného činu, ako aj tej skutočnosti, že obžalovaný v postavení tzv. bieleho koňa sa dopustil protiprávneho konania, nemal žiaden zisk, resp. prospech, predsa len na dosiahnutie účelu trestu formou individuálnej prevýchovy, ako aj generálnej prevencie, je potrebné obžalovanému uložiť nepodmienený trest odňatia slobody.

Odvolací súd na odvolanie obžalovaného zrušil napadnutý výrok o treste odňatia slobody a na podklade výsledkov vykonaného dokazovania, a to v rozsahu ako toto bolo vykonané pred okresným súdom, vrátane výsledkov doplneného dokazovania, dospel k záveru, že účel trestu bude možné dosiahnuť trestom odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, pre ktorého výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia aplikujúc ustanovenie § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním teraz posudzovaného trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Rozhodnutie okresného súdu vo výroku o vine a vo výroku o náhrade škody ostalo nezmenené a odvolací súd rozsudkom rozhodol nanovo len o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.